

ĐỪNG MƯƠ HẠI NGƯỜI ĐANG CÙNG CON SỐNG YÊN ỔN!

Phong Trào “Yêu Thương và Phục Vụ” chào đời tháng Giêng năm nay - **2012** - và hiện có 200 thừa sai. Mỗi sứ vụ truyền giáo kéo dài một năm. Việc lãnh sứ vụ được diễn ra trong một buổi cầu nguyện, lý tưởng nhất là trước Minh Thánh Chúa hoặc trong Thánh Lễ và có sự hiện diện của một người điều hợp Phong Trào cùng nhiều người khác.

Nhà thừa sai dẫn thân thi hành 4 sứ vụ:

- Cầu nguyện cho người mình muốn yêu thương và phục vụ.
- Thăm viếng ít nhất mỗi tháng một lần và lấy tin tức thường xuyên
- Làm một công tác phục vụ khi viếng thăm người ấy

- Làm chứng cho Tình Yêu THIÊN CHÚA.

Phong trào Yêu Thương và Phục Vụ nảy sinh từ kinh nghiệm đau buồn của ông **Cyril Tisserand** góa vợ và có 4 đứa con trai còn nhỏ tuổi. Sự ra đi đột ngột của hiền thê Anne-Sophie qua đời vì bệnh ung thư gieo vào lòng người chồng trẻ tuổi một niềm đau nỗi khổ vô bờ. Chính trong đau khổ tột cùng ấy mà ông nhận được trực giác thành lập một dự án truyền giáo để Yêu Thương và Phục Vụ những người đau khổ. Nơi hồ thăm thử thách ông kinh nghiệm thế nào là lòng thương cảm. Xin nhường lời cho ông Cyril Tisserand.

Chúng tôi không có giờ để chuẩn bị, để suy tư vì chúng tôi bị cuốn hút vào cơn bão tố. Sau cuộc khám nghiệm nơi nhà thương vì bị đau nơi bụng mà hiền thê Anne-Sophie của tôi biết mình bị ung thư. Chúng tôi bắt đầu ngay cuộc chạy đua với thời gian. Phải làm mọi sự thật nhanh chóng. Nhưng ưu tiên của chúng tôi là giữ bình tĩnh vì 4 đứa con mà đứa nhỏ tuổi nhất mới có 8 tháng.

Ngay nơi tuần lễ đầu tiên khi khám phá ra cơn bệnh hiểm nghèo, tôi bỗng rơi vào cảnh một thân một mình. Tôi cố gắng tối đa để tháp tùng hiền thê đang nằm bệnh viện. Rồi tôi nâng đỡ các con và tìm kiếm ý nghĩa của đau khổ. Dĩ nhiên trong cùng thời gian này tôi vẫn vừa đi làm vừa lo chu toàn công việc ở nhà.

Chính khi ấy tôi kinh nghiệm thế nào là sự nghèo khó. Trong cơn sầu khổ tôi chạm đến cái giới hạn của thể lý và tâm lý, và nếu tôi không quy ngã đó là nhờ chúng tôi trung thành với việc cầu nguyện. Trong khoảng thời gian khó khăn này cũng như thời kỳ góa vợ tiếp liền sau đó, tôi hiểu được tình Chúa yêu thương chúng ta dịu ngọt êm ái biết là chừng nào! THIÊN CHÚA không bao giờ bỏ rơi con người .. Trước hết tôi cảm nghiệm THIÊN CHÚA chăm sóc linh hồn Anne-Sophie cho đến cùng và tôi có thể chiêm ngắm vẻ đẹp của nàng, mỗi lúc một đẹp hơn, cho dầu bị tàn phá vì chứng bệnh.

Trong cơn lốc buồn sầu ấy, vào một ngày, tôi cảm thấy cô đơn hơn bao giờ hết khi chỉ một mình với bốn đứa con, thì một người bạn bất ngờ đến ở với chúng tôi vài ngày. Sự hiện diện thân tình của bạn hiền thật ngọt ngào, vui tươi và gieo an toàn. Sự trợ giúp của bạn thật quý giá, làm nhẹ bớt gánh nặng và khiến tôi cảm thấy thật an ủi. Tôi liền nhớ lại tất cả những người gặp khó khăn mà chúng tôi đã tháp tùng khi còn là thành viên của Cộng Đoàn Emmanuel. Tôi bỗng cảm thấy mình là người anh em của họ, gần gũi họ và hiểu họ hơn bao giờ hết. Có biết bao nhiêu người nghèo phải sống trong những hoàn cảnh vô cùng khó khăn và thường kéo dài lâu thật lâu! Vậy mà không biết họ có được yêu thương được giúp đỡ không? Họ và tôi, chúng tôi cần gì? Thưa, chúng tôi cần một người bạn biết yêu thương trong chính hoàn cảnh của chúng tôi. Một người bạn đến viếng thăm và giúp một tay.

Trong chính cái giòn mỏng của tôi, tôi bỗng cảm thấy mình biết thương xót cảm thông. Tôi muốn yêu thương và phục vụ những người bạn kém may mắn này, những anh chị em của tôi. Trực giác một dự án thừa sai để yêu thương và phục vụ những người đau khổ bắt đầu nhen nhúm từ lúc ấy.

Đúng một năm sau, thành hình sứ mệnh “Yêu Thương và Phục Vụ”. Đây là sứ vụ cho tất cả những ai đã lãnh bí tích Rửa Tội. Tất cả các Kitô-hữu đều có bốn phận sống Phúc Âm với các anh chị em đau khổ. Tất cả và mỗi người, người mạnh khỏe cũng như người tàn tật, người đau ốm cũng như kẻ bị tổn thương vì cuộc đời, ngay cả những người bị liệt giường, vẫn có thể chọn “yêu thương và phục vụ” một

người nào đó đang gặp khó khăn.

Cho dầu cuộc sống chúng ta bận rộn cách nào đi nữa, mặc cho cuộc sống bị tổn thương hoặc bị tàn tật đến đâu đi nữa, vẫn có một người anh, người chị, người em, người bạn nào đó đang đau khổ và đang chờ đợi chúng ta ra tay trợ giúp.

... "Này con, đừng xao lãng, nhưng hãy cố gắng sống khôn ngoan và thận trọng: đó sẽ là sức sống cho tâm hồn, là đồ trang sức đeo nơi cổ. Rồi bước đường con đi sẽ an toàn, và chân con sẽ chẳng bao giờ vấp. Khi ngã lưng, con không khiếp sợ. Nằm xuống rồi là an giấc thành thoi. Đừng sợ chi khi kinh hãi bất thần ập xuống, hay kẻ ác xông vào tấn công. Vì THIÊN CHÚA sẽ ở bên con, giữ chân con khỏi sa vào cạm bẫy. Khi có thể, con đừng từ chối làm điều lành cho ai đáng được hưởng. Khi có thể cho ngay, thì con đừng có nói: "Đi đi, mai trở lại, rồi tôi sẽ cho anh!" Đừng mưu hại tha nhân, hại người đang cùng con sống yên ổn. Đừng cãi cò với ai vô cớ, khi họ chẳng làm gì để hại con" (Châm Ngôn 3,21-30).

("OMBRES & lumière", Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, No 188, Juillet-Aout 2012, trang 27-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt